

*Mediacrisis blijft redacties opspelen
Overzicht van persprijzen 2009-2010
Jos Huypens tekende voor de revival van Kerk & Leven
Hoe VTM en vakbond een journalist kwijtspeelden
En de journalist in de hedendaagse Zweedse thrillerliteratuur*

BELGIE-BELGIQUE
PB - PP
1099 Brussel X
B - 11

De Journalist

m a g a z i n e v a n d e V V J

De Journalist 126 - 26 juni 2009 - verschijnt maandelijks - v.u. pol deltour, IPC, résidence palace blok C - wetstraat 155 1040 Brussel

UIT DE VVJ 3

ACTUEEL

Mediahuizen kunnen ook ernstig saneren	4
Intussen bij De Morgen...	4-5
Oproep VVJ en JAM aan alle omroepjournalisten	5
Opgelet met interviews verkrachtingslachtoffer	6-7
Recht van antwoord op Raad voor de Journalistiek	7
Jos Huypens blaast Kerk & Leven nieuw leven in	8

SERVICE

VACATURE JURIST BIJ DE JAM 7

Overzicht persprijzen 2009-2010	9-10-11-12
Vlaamse Expertendatabank	14
Vlaams-Nederlandse Journalisten Uitwisseling 2009	20

MENS ACHTER HET NIEUWS

Bart Lagae (Het Nieuwsblad) combineert schrijven en sport	13
---	----

FORUM

Luc De Smet over zijn ontslag bij VTM	15
Frans Wauters over brugpensioen en erkenning	15

BOEKEN

Zweedse thrillers serveren journalistiek zoals het is	16-17
---	-------

DE DEADLINE VOORBIJ

Jef Van Baelen (Knack) vraagt respect voor jongeren	18
---	----

ONDER EMBARGO 19

Bij de VRT – de grootste redactie van het land – is de hoofdredactie grondig herschikt. Voor het eerst treedt een vrouwelijke hoofdredacteur aan bij de openbare omroep: Liesbet Vrieleman. Ze wordt bijgestaan door Wim Willems en Kris Hoflack, die respectievelijk de nieuwsprogramma's en de duidingsprogramma's onder hun vleugels houden. Voormalig algemeen hoofdredacteur Pieter Knapen wordt verantwoordelijk voor de kwaliteitsbewaking bij de VRT. En Sigfried Bracke? Hem krijgen we mogelijk weer meer op het scherm te zien – of heet het Lot alsnog iets anders in de zin? (Foto VRT)

De Journalist *Uit de VVJ*

MAGAZINE VAN DE
VLAAMSE VERENIGING VAN
JOURNALISTEN (VVJ)

COÖRDINATIE

Pol DELTOUR
pol.deltour@journalist.be

VASTE MEDEWERKERS

Jan BACKX
Ivan DECLERCQ
Marleen SLUYDTS
Johan VAN CUTSEM
Luc VANHEERENTALS
Mark VLAEMINCK
PHOTO NEWS
ZAK

REDACTIESECRETARIAAT

Résidence Palace
Blok C - Lokaal 2232
Wetstraat 155 - 1040 Brussel
Tel. 02/235.22.70
Fax 02/235.22.72
info@journalist.be
www.journalist.be

ABONNEMENTEN

Lisbeth MOONS
Zie adres hierboven
lisbeth.moons@journalist.be

RECLAMEREGIE

Lisbeth MOONS
Zie adres hierboven
lisbeth.moons@journalist.be

LAYOUT EN DRUK

Poot Printers
Industrialaan 12
Zone maalbeek
1702 Groot-Bijgaarden
Tel. 02 467 30 30
Fax 02 463 58 30
www.pootprinters.be

Lid van de Unie van Uitgevers
van de Periodieke Pers

ZENUW

De saneringsoperaties stoppen maar niet: ontslagen bij Corelio (*De Standaard*, *Het Nieuwsblad*) en bij *De Morgen* (De Persgroep), inleveringen bij Concentra (*Gazet Van Antwerpen*, *Het Belang van Limburg*). Nu is het de beurt aan Sanoma. Een vijftigtal banen sneuvelen, waarvan enkele bij *Humo*. Maar ook productiehuzen voelen het: Videohouse bijvoorbeeld.

Overal laat de economische en financiële crisis de mediahuizen kreunen. De advertentie-inkomsten dalen als gevolg van de slabakkende markt. En meteen wordt dat vertaald in saneren. Niemand denkt er ook maar aan om na de winsten uit de vette jaren even de adem in te houden tot de crisis overwaait. Want als de economie heropleeft, zullen de adverteerders er als de kippen bij zijn om consumenten weer te verleiden meer te kopen. En dan kan de hele mediasector daar meteen van profiteren. Geduld staat helaas haaks op het principe van zoveel mogelijk winst op zo kort mogelijke termijn te realiseren.

De ontslaggolf bij *De Morgen* is hard aangekomen. Zo hard dat enkele geroutineerde journalisten er de brui aan geven. Ze gaan liever zelf weg dan te blijven werken in een sfeer van wantrouwen. Ze leggen daarmee een zenuw bloot die voelbaar is op vele redacties. Een ploeg kan maar een goed product afleveren als dat gebeurt door samenwerking en in overleg. Niet door oekazes van bovenaf die brutaal opleggen wat wel of niet gepubliceerd wordt. Hoofdredacties die dat niet inzien, zitten op het verkeerde spoor.

Ook het grootste mediahuis van Vlaanderen, de VRT, heeft daaronder geleden. Blijkbaar heeft de directie het signaal van de werkvloer, van de redactieraad begrepen. Na een ingrijpende wijziging wordt de redactie voortaan geleid door een triumviraat (Wim Willems, Kris Hoflack en Liesbet Vrieleman). Aan het hoofd van de redactie komt een vrouw, dat is een unicum voor de VRT. En een belofte voor de toekomst in onze mediawereld die nog altijd te veel door mannen wordt gedomineerd. Er zijn bemoedigende woorden gesproken bij de machtswissel: vertrouwen, samenwerken, bruggen slaan, respect. Want dat ontbrak wel eens de voorbije jaren. Als een vrouw zoals Vrieleman daarin slaagt, zal ze meer bereiken dan heel wat van haar mannelijke machocollega's in vele mediahuizen ooit hebben gepresteerd. Sommigen denken nog altijd dat ze alleen maar goed functioneren als potentiaat die iedereen ongestraft kan afblaffen en in permanent conflict leeft met zijn medewerkers. Dat model werkt niet (meer). Gemotiveerde en gerespecteerde journalisten zijn de beste garantie voor hoogstaande kwaliteit en onafhankelijkheid.

Marc Van de Looerbosch
Voorzitter VVJ

MEDIAHUIZEN KUNNEN OOK ALTERNATIEF SANEREN

Pol Deltour

Diverse mediahuizen bewijzen dat de crisis ook met creatieve en menselijke maatregelen kan worden aangepakt, veeleer dan met brutale ontslagen.

Het zal eigen zijn aan het moderne managementdenken dat bij saneringen in de eerste plaats aan afdankingen wordt gedacht. Ook Vlaamse mediagroepen grepen in december – toen de eerste tegenvallende reclamecijfers een rem leken te zetten op de bedrijfswinsten – heel snel naar het wapen van het ontslag.

In diverse mediahuizen is intussen aangetoond dat het zo'n vaart niet hoeft te lopen. De eerste vraag blijft daarbij of en in hoeverre een sanering echt nodig is – de tijdelijkheid van de huidige reclamecrisis en de royale bedrijfswinsten uit het verleden zijn nog steeds belangrijke tegenindicaties. Maar ook binnen een saneringskader zijn er echt wel andere maatregelen denkbaar dan een inkrimping van het personeelsbestand. Zo vormen ook papier- en energiekosten, net zoals uitgaven voor marketing en merchandising belangrijke parameters in elke mediabudget. Aan de inkomstzijde valt een verhoging van de prijzen – zowel voor het papier als het internetmedium – niet langer uit te sluiten. Kwaliteitsnieuws mag nu eenmaal iets kosten, en als alle uitgevers de neuzen in dezelfde richting krijgen komt het er ook van. Het pleit voor de meeste mediahuizen dat ze de zoektocht naar dergelijke saneringsmaatregelen 'buiten personeel' zijn begonnen. Het leverde her en der ook al resultaten op.

Intussen zijn in de arbeidsintensieve sector die de media zijn, de personeelskosten wel degelijk een economische factor die telt. Dat ceo's en hr-managers alsnog uitkomen bij de bezetting van hun redacties, valt al bij al niet te ontwijken. Toch zijn ook op dat niveau nog voldoende alternatieven bespreekbaar om niet meteen tot ontslagen over te moeten gaan. Corelio, Concentra en het Franstalige IPM hebben door hun recente herstructureringsakkoorden met het personeel bewezen dat dit kan.

Saldo

Bij **Corelio**, uitgever van onder meer *de Standaard* en *Het Nieuwsblad*, was eind vorig jaar een collectief ontslag van 60 werknemers aangekondigd. Door het uitwerken van een reeks vooraf uit te voeren personeelsingrepen, is dat cijfer uiteindelijk teruggebracht tot (idealiter) 13 naakte ontslagen. Onder

hen twee journalisten. Zo sparen 20 brugpensioenen (voor wie 58 wordt in de periode tot 30 juni 2011) een even groot aantal afdankingen uit. Het opdrijven van zowel voltijdse als deeltijdse tijdscredieten compenseert nog eens 14 ontslagen – ook al weigerde de directie deze mogelijkheid voor de journalisten. Premies van zowel overheid als werkgever waarborgen de tijdscredietnemer intussen het behoud van 90 procent van zijn loon. Mutaties en vrijwillige vertrekken vullen het plaatje aan, vooraleer tot slot bij een saldo van nodige naakte ontslagen wordt uitgekomen.

Concentra, dat *Gazet van Antwerpen* en *Het Belang van Limburg* uitgeeft, koos voor een andere weg. Eind april vroeg de directie de ruim zeshonderd personeelsleden om tijdelijk 5 procent loon in te leveren, kwestie van de crisis te overbruggen zonder afdankingen. Overleg met het personeel leidde tot een verdedigbaar compromis: alle personeelsleden leveren gedurende twee jaar 2,5 procent van hun brutoloon in, maar gaan in ruil ook 1 uur per week minder werken. Voor de journalisten wordt dit omgezet in anderhalve extra vrije dag per kwartaal. De operatie brengt 4 miljoen euro op, de helft van het beoogde saneringsdoel.

En ook bij **IPM**, dat aan Franstalige kant *La Libre Belgique* en *La Dernière Heure* uitgeeft, is gekozen voor een globale werktijdverkorting in combinatie met een beperkte inlevering. Volgens een zopas bereikt sociaal akkoord, schakelen alle personeelsleden over op een 4/5-werktijdregeling. En ook hier verzachten zowel patronale als overheidssupplementen de pijn van het loonverlies: voor iedereen is behoud van 90 procent van de wedde in het vooruitzicht gesteld.

De regelingen, waar vakbonden en VVJ telkens collectief de schouders hebben onder gezet, tonen aan dat ontslagen slechts de ultieme remedie moeten zijn voor het overbruggen van de mediacrisis. En dan gaat het niet eens over de besparingen die mogelijk zijn wanneer aandeelhouders en management hun duit in het zakje doen, zoals bij Corelio het geval is. Om van de bonussen van sommige hoofdredacteurs nog maar te zwijgen...

INTUSSEN BIJ DE MORGEN...

Pol Deltour
Luc Vanheerentals

De redactie die tot dusver het meest te lijden heeft gehad van de crisisaanpak in de mediahuizen, is zonder twijfel de krant *De Morgen*. Bovenop de 13 gedwongen ontslagen van medio mei – die diverse gezichtsbepalende figuren troffen – is nu ook een vijftal vaste waarden vrijwillig vertrokken. Onder

hen drie sterkhouders van de politieke redactie: chef politiek Ruud Goossens, Liesbeth Van Impe en Gorik Van Holen. Zij kregen midden juni te horen dat ze hun opzeggingstermijn niet hoefden te presteren – kwestie van niet meer collega's op verkeerde gedachten te brengen. Dat geen van de drie een

onmiddellijk werkalternatief had, zegt veel over de wanhoop die bij vele *De Morgen*-redacteuren leeft over de toekomst van hun krant.

Intussen zegden ook belangrijke freelance medewerkers als Eric Min van de cultuurredactie en Tom Cochez – die extreemrechts opvolgde – hun samenwerking op. Daar tegenover staat dat de hoofdredactie ook wel sommige gaten weer dichtrijdt: zo is schrijfster Margot Vanderstraeten binnengehaald als voorpagina-columniste ter vervanging van de ontslagen Bernard Dewulf. En een duo ouwe getrouwen – Rudy Collier en Jules Hanot – heeft weer leidinggevende bevoegdheden gekregen op de redactievloer.

“Het was op”, zegt Liesbeth Van Impe, die heel nauw betrokken was bij het saneringsoverleg en ook woordvoerster was van de redactie. “Na de intentieverklaring over de herstructurering hebben we zes maanden gevochten om de schade te beperken. Als de directie dan bekendmaakt wie weg moet, zie je dat dit helemaal haar bedoeling niet was. Ik heb nadien vrij snel beslist om ook zelf op te stappen.”

De bekendmaking van de namenlijst van ontslagenen leidde op dinsdag 19 mei tot een historische staking bij *De Morgen*. Tegelijk zetten 28 losse medewerkers, onder wie diverse bekende columnisten, hun samenwerking met de krant een maand stop. Een mobilisatie-actie via Facebook bracht eind mei nog 150 lezers naar de redactielokalen in Brussel voor een solidariteitsactie. De commotie lijkt intussen wat weg te

ebben, maar op de redactie is gelatenheid troef.

Toekomstplan

Dat was ook het geval toen algemeen hoofdredacteur Klaus Van Isacker op 10 juni zijn (langverwachte) toekomstplan voor *De Morgen* voorstelde. Daar stonden dan wel weinig noemenswaardige dingen in, maar toch formuleerde niet één aanwezige op de personeelsvergadering een opmerking of zelfs maar een vraag.

De voornaamste boodschap van Van Isacker en zijn adjunct Bart Van Doorne voor het personeel, is dat ze zelf hoe dan ook aanblijven als hoofdredacteur. Voor talloze redactieleden is de positie van beide ex-*VTM*'ers, door De Persgroep totaal verkeerd *gecast* als hoofdredacteurs van de krant, nochtans het grote struikelblok. Zeker na het uitlekken, in volle crisisoverleg, van opvallende vergoedingen en bonussen die de hoofdredactie opstrijkt.

Van Isacker en Van Doorne krijgen hier en daar weliswaar ook steun. Zoals politiek commentator Yves Desmet het op zeker moment verwoordde in een ‘brief aan de redactie’: “Ze gaan hier blijven. Dat is namelijk de gewoonte in De Persgroep: dat Christian (*Van Thillo*, eigenaar en ceo van *De Persgroep*, *nvdr.*) uiteindelijk de beslissing neemt wie hoofdredacteur wordt van zijn uitgaven. Hij is, en ook dat simpele gegeven lijken sommigen te vergeten, de eigenaar van deze boite.”

Oproep aan alle journalisten van radio en tv

juni 2009

Beste omroepjournalisten,

Na jaren ijveren heeft de Journalisten Auteurs Maatschappij (JAM) eindelijk verkregen dat het recht van omroepjournalisten op een vergoeding voor de zogenaamde thuiskopie is erkend. Die vergoeding wordt door Auvibel geïnd op de verkoop van lege CD's en DVD's. De JAM heeft van Auvibel onlangs een eerste som voor de uitkering van deze vergoedingen aan radio- en tv-journalisten ter beschikking gekregen. Nog deze zomer ontvangen dus ook omroepjournalisten - voor het eerst - een uitkering van de JAM. Dit was pas mogelijk ondanks formeel verzet van sommige zenders en na jarenlange discussies met de andere beheersvennootschappen voor auteursrechten, die Auvibel al jaren domineren. En de strijd is nog niet gestreden: voorlopig blijven onze vergoedingen nog zeer bescheiden. Maar het succes van de reprografievergoedingen voor de schrijvende journalisten bewijst dat het kan. Met dit laatste dossier is intussen een omzet van meer dan 2 miljoen euro per jaar gemoeid.

Ook elders blijven we opkomen voor de auteursrechten van – ook audiovisuele – journalisten. Zo wil de VRT zijn personeelsleden nu auteursrechten toekennen, maar zonder dat daarbij – althans in de eerste informatieronde – ernstig rekening wordt gehouden met de journalisten. Nochtans is ook journalistiek werk auteursrechtelijk beschermd. De JAM wenst dan ook betrokken te worden bij de gesprekken over dit dossier.

Om onze positie sterker te maken, is het weliswaar onontbeerlijk dat zoveel mogelijk journalisten lid worden van de JAM, in 1995 opgericht door de beroepsorganisaties AVBB / VVJ en VJPP (Periodieke Pers). De JAM telt momenteel 2.500 leden-journalisten, vooral van de geschreven pers, enkele honderden afkomstig van radio- en tv-redacties.

Help uzelf, de JAM en de VVJ door lid te worden. Alle modaliteiten zijn terug te vinden op de website www.jam.be. Lid worden kost de eenmalige prijs van een aandeel van onze coöperatieve vereniging: 50 euro. Om uw auteursvergoeding voor thuiskopie effectief te ontvangen, moet u dan enkel nog jaarlijks een aangifteformulier invullen. Voor journalisten van de printmedia brengt deze kleine investering momenteel jaarlijks een veelvoud aan auteursrechten op. Sluit aan bij de JAM, en we trachten voor radio- en tv-journalisten hetzelfde te doen.

Pol Deltour - Nationaal secretaris VVJ en bestuurslid JAM
Frans Wauters - Directeur JAM en secretaris-penningmeester VVJ

JAM
Roger Vandendriesschelaan 38, 1150 Sint Pieters Woluwe
www.jam.be

INTERVIEW MET SLACHTOFFER ZEDENDELICT ENKEL MET SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING

Dirk Voorhoof
Hoogleraar mediarecht en auteursrecht
Universiteiten Gent en Kopenhagen

Een recent arrest veroordeelt een journaliste en de Vlaamse Media Maatschappij (VMMa) voor het uitzenden van een interview met een vrouw die getuigde over haar ervaring als slachtoffer van een verkrachting. De vrouw had vrijwillig aan het interview meegewerkt, maar bekleog zich achteraf over de uitzending op VTM. De Raad voor de Journalistiek vond niet dat VTM de journalistieke beroeps-ethiek had geschonden, maar het hof van beroep in Antwerpen stelt wel een inbreuk op de wet vast.

Om de zogenaamde 'secundaire victimisatie' van slachtoffers van zedendelicten te voorkomen door mediaberichtgeving over verkrachtingszaken, werd zowat 20 jaar geleden in het strafwetboek artikel 378bis toegevoegd. Dat artikel bepaalt dat publicatie en verspreiding van teksten, tekeningen, foto's, beelden of geluidsfragmenten waaruit de identiteit kan blijken van het slachtoffer van een misdrijf van aanranding van de eerbaarheid en verkrachting, verboden zijn. Het mag wel met schriftelijke toestemming van het slachtoffer of met toestemming - ten behoeve van het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek - van de procureur des konings of van de met het onderzoek belaste magistraat. De wet dreigt met gevangenisstraf van twee maanden tot twee jaar en een fikse geldboete. Artikel 378bis Sw. eist expliciet de schriftelijke toestemming van het slachtoffer. Jaren geleden was er al eens een veroordeling voor een inbreuk op artikel 378bis Sw. omdat VTM-Telefacts beelden had uitgezonden waarop minderjarige slachtoffers van zedendelicten voor hun directe omgeving herkenbaar waren.

In de reportage die aanleiding gaf tot de recente veroordeling lag de zaak anders. In 2001 was G. in haar woning het slachtoffer van een brutale verkrachting. Enkele jaren later, voorjaar 2004, werd zij telefonisch gecontacteerd, eerst door de dienst slachtofferhulp en daarna door een journaliste, met de vraag of zij bereid was over haar ervaring te getuigen in het magazine Telefacts op VTM. Aanleiding tot de reportage was de vaststelling dat verkrachtelingen vaak onbestraft blijven. Verschillende personen waren bereid om aan de reportage mee te werken, waaronder ook G.

De journaliste, vergezeld door een cameraploeg, werd ontvangen in de woning van G. Er werd een lang interview afgenomen, aangevuld met sfeerbeelden. Enkele dagen later werd het programma uitgezonden in Telefacts, met daarin een lange getuigenis van G. over haar traumatische ervaring. G. was duidelijk in beeld, maar werd, op haar uitdrukkelijk verzoek, niet bij naam genoemd en er werden geen beelden getoond van haar huis of omgeving.

Enkele dagen later diende G. bij de Raad voor de Journalistiek klacht in tegen de journaliste en tegen VTM. G. voerde aan dat ze enkele dagen voor de uitzending telefonisch aan VTM had gemeld dat ze niet wilde dat het interview uitgezonden zou worden, waarbij zij verwezen zou hebben naar het ontbreken van haar schriftelijke toestemming. VTM betwist dat G. zich had verzet tegen de uitzending. Sterker zelfs, G. zou na het interview laten verstaan hebben dat ze een goed gevoel had bij het uiten van haar getuigenis.

De wet is de wet

De Raad voor de Journalistiek maakte duidelijk dat een journalist bij het gebruik van getuigenissen over persoonlijke en intieme gebeurtenissen een bijzondere zorgvuldigheid aan de dag moet leggen. De *Telefacts*-uitzending voldeed aan die voorwaarde en er was zorg voor gedragen dat klaagster niet met naam werd genoemd en dat haar woonomgeving niet herkenbaar was gefilmd.

Volgens de Raad voor de Journalistiek was het niet nodig dat VTM een schriftelijke toestemming had van klaagster, aangezien ze vrijwillig aan het interview en de beeldopnamen had meegewerkt. Als er nadien ernstige redenen waren om het interview in te houden, moest de journalist daarmee rekening houden, zeker als het zoals in dit geval ging om intieme getuigenissen. Maar dan is het wel aan degene die op zijn medewerking terugkomt om te bewijzen dat die vraag is gesteld en op welke gronden ze gesteund is. G. toonde volgens de Raad niet aan dat ze zich heeft verzet tegen de uitzending van het interview en beoordeelde daarom de klacht als ongegrond.

Ondertussen dagvaardde G. de journaliste en VTM voor de rechtbank voor de schade die ze door de *Telefacts*-uitzending had geleden. Eerst de rechtbank van eerste aanleg in Mechelen (vonnis van 14 november 2006) en nu het hof van beroep in Antwerpen houden het bij een strikte toepassing van artikel 378bis Sw. en vinden de uitzending op VTM onrechtmatig en schadeverwekkend in toepassing van artikel 1382 B.W. Volgens het hof hebben de journaliste en VTM 'wetens samengewerkt' tot het plegen van het misdrijf bedoeld in artikel 378bis Sw. De fout is bewezen en de schade vloeit voort uit de *Telefacts*-uitzending, omdat G. daardoor haar positie van anonimiteit en haar recht op privacy aangetast zag. G. kreeg een schadevergoeding van 2.500 euro.

VTM had geargumenteed dat artikel 378bis Sw. werd ingevoerd om de privacy van slachtoffers van zedendelicten te beschermen bij gerechtelijke verslaggeving, maar dat de bepaling niet van toepassing was wanneer een slachtoffer, jaren na de feiten, zelf vrijwillige medewerking verleende aan een programma. De ultieme vraag die rijst is of het hof, in navolging van de rechtspraak van het EHRM, in deze zaak niet evengoed de goede trouw van VTM had kunnen inroepen en rekening had kunnen houden met het naleven van de journalistieke deontologie en de beroepsgebruiken in de mediasector, eerder dan VTM en de journaliste het bewust samenwerken tot het plegen van een misdrijf in de schoenen

te schuiven. VTM kondigde ondertussen aan tegen het arrest in cassatieberoep te gaan.

Contract

Het arrest impliceert dat kranten, weekbladen of omroepen die een reportage maken in de sfeer van seksuele misdrijven niet enkel de duidelijke en zekere toestemming moeten hebben van de slachtoffers die vrijwillig aan de uitzending meewerken, maar dat ze die toestemming en de modaliteiten ervan ook schriftelijk laten vastleggen.

Tegelijk is het arrest een duidelijk bewijs dat de rechter er een strengere opvatting op na kan houden dan de Raad voor de Journalistiek. De Raad baseert zijn uitspraken immers niet op de bepalingen van de wet, maar op de basisprincipes van journalistieke beroepsethiek. Overigens kan, omgekeerd, in andere gevallen de Raad voor de Journalistiek er een strengere opvatting op nahouden dan de rechter, zoals bijvoorbeeld bij toepassing van het principe van hoor en wederhoor

of bij het evalueren van bepaalde voorwaarden die de Raad stelt aan undercoverjournalistiek. In veel gevallen van privacybescherming en gerechtsverslaggeving zullen recht en journalistieke ethiek heel dicht bij elkaar aansluiten, maar een naadloze overlapping is een eis die men beter niet kan stellen.

Het arrest in de zaak *Telefacts* is al bij al een verrassend voorbeeld en hanteert een wel erg strikt-formalistische benadering. De vereiste van een schriftelijk contract legt een zware bijkomende formele voorwaarde op aan de nieuwsgaring en de werking van de media en gaat helemaal in tegen de gevestigde journalistieke praktijken.

Hof van beroep Antwerpen, 15 april 2009, onuitgegeven.

Zie ook Raad voor de Journalistiek 13 januari 2005, G. t. VTM en Lili Vandenberk.

Zie ook de Aanbeveling van de Raad voor de Journalistiek over identificatie in een gerechtelijke context, 11 december 2008.

Recht van antwoord

Ik heb destijds bij de Raad van de Journalistiek een klacht ingediend tegen Het Laatste Nieuws. Deze procedure gaf aanleiding tot een beslissing van 12 maart 2009, Rombouts t/ Het Laatste Nieuws, nr.2009-03. Deze beslissing werd bekendgemaakt op de website van de Raad van de Journalistiek en ook in De Journalist, nummer 124, mei 2009, blz. 17.

Het verloop van de procedure was naar mijn oordeel niet bevredigend en de tekst van de beslissing vond ik niet correct. Na advies van de Privacycommissie, heb ik mij tot de Raad van de Journalistiek gericht met een formele vraag tot recht van antwoord. De Raad is op mijn vraag ingegaan en de tekst van de beslissing van 12 maart 2009 werd aangevuld met een verwijzing naar mijn 'reactie'. Deze reactie is te vinden op http://www.rvdj.be/pdf/beslissing200903_reactie.pdf.

De tekst, die ik nu ook in De Journalist wil zien verschijnen, is als volgt:

In de beslissing van de Raad van de Journalistiek (nr. 200903) kan men lezen: "Journalist Gorré geeft toe dat hij ervan is uitgegaan dat de American University of London voorkwam op de lijst van de attorney general, wat niet het geval is", daarenboven "bevat het artikel weliswaar enkele kleine onzorgvuldigheden (de verwarring tussen PhD en PhD en de omschrijving van de functie van attorney general), die door de journalist worden toegegeven". Maar "het blijft een feit dat klager daar een diploma heeft aangekocht".

Het is zeer de vraag of het vervangen van een (onbestaand) PHDH diploma door een (gekend) diploma van PhD en het zich vergissen tussen een nepuniversiteit en een andere instelling, in deze context te zien zijn als "kleine onzorgvuldigheden". De aangehaalde frase is onaanvaardbaar, nu de lezer van de beslissing niet kan uitmaken of klager nu al dan niet een diploma heeft aangekocht bij een nepuniversiteit of bij een andere instelling (op wat slaat het woord 'daar'?).

Het beginsel van de fair play zou meebrengen dat een standpunt dat ingenomen wordt in een klachtprocedure, niet de oorspronkelijke beweringen die bestreden werden zouden verzwagen; de beschuldiging gaat nu verder dan in het oorspronkelijke krantenartikel. Er is geen plaats voor reformatio in peius bij de behandeling van een willige klachtenprocedure. Het is in deze zaak ook overduidelijk dat het standpunt van de Raad voor de Journalistiek en dit van de Privacycommissie geheel verschillend zijn wat betreft een mogelijke schending van de privacy.

Jan L. Rombouts

VACATURE JURIST

De journalisten auteursmaatschappij c.v.b.a. (www.jam.be), een beheersvennootschap voor de auteursrechten van journalisten is op zoek naar een **jurist (m/v)** voor onmiddellijke indiensttreding

UW FUNCTIE

- u bent belast met het juridisch beheer van auteursrechtelijke dossiers van de leden van de JAM,
- u onderhandelt en stelt contracten op met uitgevers,
- u volgt de Europese en Belgische wetgeving op en
- u vertegenwoordigt de JAM, onder andere in de beheersvennootschappen Reprobél en Auvibel

UW PROFIEL

- u bent licentiaat of master in de rechten
- u bent goed tweetalig Nederlands-Frans
- u heeft een relevante kennis van het auteursrecht
- ervaring in het auteursrecht en kennis van het journalistieke milieu strekken tot aanbeveling
- u beschikt over goede communicatieve vaardigheden en u bent een teamspeler

ONS AANBOD

wij zorgen voor een dynamische werkomgeving en bieden u een aantrekkelijk salarispakket (met interessante extralegale voordelen)

INTERESSE

stuur dan uw C.V. en uw motivatiebrief voor 17 juli as. per e-mail naar info@jam.be (met vermelding vacature-J) of naar JAM, Roger Vandendriesschelaan 38 tel 150 Brussel

DE REVIVAL VAN KERK EN LEVEN

Ann Deceunynck

Kerk & Leven – mogelijk nog altijd beter bekend als het *Parochieblad* – heeft een opvallende gedaanteverwisseling ondergaan. Sinds begin april steekt het tweede katern, met daarin het ‘algemene’ nieuws, in een opvallend nieuw jasje. De 536 regionale katernen die Vlaanderen rijk is, volgen en moeten tegen september allemaal zijn vernieuwd. Werk op de plank dus voor hoofdredacteur Toon Osaer en zijn ploeg op de centrale redactie van *Kerk & Leven*, die uit een zestal redacteuren bestaat en alle plaatselijke redacteuren aanstuurt. Maar de ‘opsmukoperatie’ werd ook goed voorbereid, door Jos Huypens van het communicatieadviesbureau *Communicado Int*. “Het was zeker niet altijd gemakkelijk”, getuigt Jos, die 25 jaar beroepsjournalist voor *Gazet van Antwerpen* was. “Maar intens en boeiend was het hele proces wel.”

DJ: Wat was eigenlijk de bedoeling?

Jos Huypens: “We wilden een opsmukoperatie doorvoeren zonder aan de visie en de missie van *Kerk en Leven* te raken. Het gaat om een blad voor iedereen die van ver of nabij bij de Kerk en het parochielevens betrokken is. Nu is een opsmukoperatie altijd een moeilijke evenwichtsoefening. Een deel van de lezers steigert immers bij de minste verandering, terwijl een ander deel van oordeel is dat veranderingen niet ver genoeg kunnen gaan. We wilden dan ook evolutie brengen, geen revolutie.

Het speerpunt van de operatie is de plaatselijke verankering. *K&L* moet een beeld geven van wat leeft en bloeit binnen de parochies. Niet alleen aan kerkelijke gebeurtenissen, maar veel breder. Ook verenigingen die op een of andere manier verbonden zijn met de Kerk en het parochielevens moeten aan bod komen. De parochiale pagina’s moeten een spiegel zijn van dit rijke parochielevens.”

DJ: Hoe verliep de voorbereiding?

Huypens: “De eerste gesprekken startten in de zomer van 2008. We deden een fundamenteel lezersonderzoek, waaruit bleek dat de lezer van *K&L* vrij ‘modaal’ is. Het gaat vooral om wat oudere lezers, maar zeker geen elitair publiek. Het blad was eigenlijk elitairder dan de lezer. Vergelijk het met een café, waarvan de klanten niet alleen maar abdijbieren maar ook al eens een frisse pint of cola willen.

K&L is natuurlijk een heel bijzonder blad, met drie delen die worden gemaakt door drie afzonderlijke redacties. Het eerste is een ‘parochiegedeelte’. Daarna volgt een gedeelte dat gemaakt wordt door een centrale redactie. Het derde gedeelte wordt gemaakt door de communicatieverantwoordelijken van de bisdommen. Ook die laatsten waren vragende partij voor wijzigingen. Uiteraard hebben we die doorgevoerd met respect voor de eigenheid van elk bisdom. Met ontwerpureau Katapult – dat al ervaring had met gelijkaardige bladen – hebben we de vernieuwingsoperatie uiteindelijk vormgegeven.”

Jos Huypens: *Kerk en Leven* heeft geen last van scoringsdrift. (Foto Johan Van Cutsem)

DJ: Kun je iets concreter zijn over de vernieuwingen?

Huypens: “Een van de opdrachten was te zorgen voor meer eenheid in het blad. Om de lezersbinding te versterken hebben we vaste plaatsen gezocht voor de sterke rubrieken. Er kwamen ook nieuwe rubrieken bij. We focussen op kortere artikelen op elke bladzijde, pittige koppen en vlotte zinnen. En we besteden nu ook meer aandacht aan illustraties. Vroeger had het parochieblad alleen paginagrote rubrieken. Dat zal vroeger wel oké geweest zijn, maar is dat nu niet meer. Vandaar dus die kortere artikelen. Niettemin is er ook plaats voor een wekelijks dossier van twee pagina’s. Nog een nieuwigheid is een rubriek met aandacht voor organisaties. We plaatsen nu ook wekelijks een vrijwilliger in het nieuws. En we laten nog meer mensen zelf aan het woord. ‘Beeld/Spraak’

is een rubriek waarin wekelijks een grote foto verschijnt, met alleen maar een bijschrift.”

DJ: Welke toekomst zie je voor *K&L*?

Huypens: “Het *parochieblad* is uniek in de wereld. In Wallonië bestaat zoiets niet. Er staan dingen in die je ook in andere bladen zou kunnen terugvinden, maar verder vind je in *K&L* nog erg genuanceerde journalistiek. Het blad heeft minder of geen last van scoringsdrift. De redacteurs jagen geen scoops na. Er wordt zoveel gesproken over kwaliteitsjournalistiek, wel, in *K&L* vind ik die nog terug. Verantwoordelijken binnen het kerkgebied onderschatten soms de impact van dit medium. De communicatieve invloed van een van de grootste weekbladen van Vlaanderen is indrukwekkend.”

Biokit - Jos Huypens

Jos Huypens studeerde in 1971 af aan de KU Leuven. Zijn journalistieke loopbaan startte hij op de Leuvense regioredactie van *Gazet van Antwerpen*. Daar werd hij later kantoorchef. Vervolgens stapte hij over naar de centrale redactie van *GvA*, waar hij de stadsredactie ging leiden en ook verantwoordelijk werd voor de fotoredactie en de radioredactie. Jos werd nadien adjunct-hoofdredacteur en hoofdredacteur van *GvA*. In 1996 verliet hij het bedrijf na 25 jaren dienst.

Nog hetzelfde jaar startte hij met *Communicado Int*, een communicatieadviesbureau. Hij voerde opdrachten uit voor *De(n) Antwerpenaar*, het informatieblad van de stad Antwerpen, een aantal wijkbladen in Antwerpen, *de Krijgsmacht* en *Wablieft?*, een krant in eenvoudig Nederlands.

Jos Huypens doceert ook aan de Universiteit Antwerpen en aan de managementschool UAMS. Het voorbije jaar richtte hij nog mee de Academie voor de Periodieke Pers op. (AD)

PERSPRIJZEN-OVERZICHT 2009-2010

De zomervakantie komt dichterbij, en dan pleegt een journalist al eens keurend terug te blikken op zijn productie van het voorbije werkjaar, dan wel plannen te maken voor het werkjaar dat komt. Misschien val je zo wel op een originele reportage, een baanbrekend onderzoek, een beklijvend interview of een sprekende foto. Dan is dit Persprijzenoverzicht iets voor jou. Lisbeth Moons bundelde alle informatie waarover het VVJ-secretariaat beschikt in een alfabetisch geordende lijst. Voor zover als mogelijk worden telkens ook websites en contactadressen vermeld. Alvast veel succes gewenst, en - ook al zijn we natuurlijk een en ander gewend - verlies toch maar die deadlines niet uit het oog...

ABN AMRO BANK - PRIJS VOOR HET BESTE NON-FICTIE BOEK

Deze prijs bekroont de beste auteurs van Nederlandstalige non-fictie boeken, door Vlamingen in België gepubliceerd. Het gaat dus om boeken die niet op de fantasie van de auteur maar op feiten berusten. Herdrukken en vertalingen naar het Nederlands worden niet aanvaard.

Prijzen: de ABN AMRO Bank Prijs heeft een waarde van 12.500 euro en de ABN AMRO Publieksprijs bedraagt 2.500 euro.

Website: www.abnamrobankprijs.be

BAYEUX-CALVADOS PRIJS

Prijs voor oorlogscorrespondenten. Bekroont reportages over conflict-situaties en de gevolgen voor de burgerbevolking. De prijs herdenkt specifiek de landing op D-Day, en staat in het teken van de verdediging van vrijheid en democratie.

Er zijn 4 categorieën: radio, TV, fotografie en geschreven pers.

De 16^e editie van deze persprijs loopt van 5 tot 10 oktober 2009. De voorzitter van de internationale jury is Patrick Chauvel, reeds meer dan 35 jaar verslaggever-fotograaf van oorlog- en conflictsituaties.

Prijs: 7.600 euro in elke categorie.

Website: www.prixbayeux.org

Contact:

Hôtel de Ville de Bayeux, 19 rue Laitière, BP 21215, 14402 Bayeux Cedex

CITIGROUP-PRIJS VOOR JOURNALISTIEK TALENT - JOURNALISTIC EXCELLENCE AWARD

Prijs voor financiële of economische journalisten uit de geschreven pers.

Frequentie: jaarlijks;

Prijs: 2.000 euro plus deelname aan een Internationaal Seminarie aan de Columbia University, New-York met bezoeken aan diverse financiële instellingen.

Contact:

Lars Seynaeve - Citibank, Generaal Jacqueslaan 263g, 1050 Brussel
Tel. 02/626.54.27

e-mail: lars.seynaeve@citi.com

CONCENTRA - EUROPEAN AWARD FOR OUTSTANDING VIDEO JOURNALISM

Een prijs voor videojournalisten. Komen in aanmerking: items bewerkt in één dag, met een maximumduur van 5 minuten, en die zijn voorgekomen in het nieuwsprogramma van een tv-station. Met de prijs wil Concentra journalisten aanmoedigen om eigen producties (filmen + bewerken) te maken.

Frequentie: jaarlijks.

Prijs: 10.000 euro.

Website: www.theconcentra.org

Contact:

Ernest Bujok, Concentra Media, Via Media 4, 3500 Hasselt
tel. 011/71.22.99 - fax 011/71.22.95

e-mail: ebujok@concentra.be

COURAGE IN JOURNALISM AWARDS - PRIJS IWMF (INTERNATIONAL WOMEN'S MEDIA FOUNDATION)

De IWMF is op zoek naar vrouwelijke journalisten die zich waar ook

ter wereld sterk hebben opgesteld in gevaarlijke situaties en de moed hebben gehad om hierover te berichten. Deze prijs wil tevens de persvrijheid benadrukken.

Frequentie: jaarlijks.

Prijs: 5.000 USdollar en een beeldje dat vrijheid en moed symboliseert.

Website: www.iwmf.org

Contact:

IWMF, 1625 K street NW Suite 1275, Washington DC 20006
tel. 001 202 496-1992

e-mail: info@iwmf.org

DEXIA- PERSPRIJZEN

Sinds 1963 kent Dexia-bank prijzen toe voor de beste artikelen of artikelenreeksen, audiovisuele reportages en foto's die tijdens het voorbije jaar werden gepubliceerd.

Er zijn vijf categorieën: schrijvende pers, audiovisuele media, financiële en economische pers, Duitstalige pers, persfotografie.

Frequentie: jaarlijks.

Prijzen: 2.000 euro voor elke categorie, behalve de prijs voor beste financiële en economische informatie die 3.000 euro oplevert.

Contact:

Persdienst Dexia, Rogierplein 11 (DT 29/21), 1210 Brussel
Jean-Rémy Vander Looven

tel. 02/213.50.01

e-mail: Pressdexia@dexia.com

DIRK VANDERSYPEN AWARD

De vzw Dirk Vandersypen Award werd in 2000 opgericht ter nagedachtenis van de gelijknamige journalist, die 25 jaar lang in Latijns-Amerika heeft gewoond. Artikelen, boeken, reportages en documentaires van hem werden in België en over de hele wereld verspreid.

Jaarlijks krijgt een filmmaker deze prijs voor de beste onafhankelijke en sociale documentaire over de inwoners van Latijns-Amerika.

Prijsuitreiking: in maart in de Vooruit in Gent.

Prijs: 2.500 euro, een bronzen beeld van Willy Peeters en een uitzending op VRT Canvas.

Website: www.dvsaward.org.

Contact:

Dirk Vandersypen Award vzw
Koningin Elisabethlei 6/23, 2018 Antwerpen

EARTH JOURNALISM AWARD

Deze prijs werd in 2009 gelanceerd door Internews, organisatie voor media-ondersteuning, en wil beroeps- en burgerjournalisten uit de hele wereld bekronen voor hun verslaggeving over klimaatsverandering.

De prijzen worden uitgereikt in december 2009 tijdens de Conferentie over Klimaatsverandering in Kopenhagen.

Websites:

<http://awards.earthjournalism.org>
www.internews.org - www.internews.eu

Contact:

Mark Harvey - tel. +44 7703 180 524
James Fahn - tel. +66 819 607 673

Overzicht Persprijzen

EU HEALTH PRIZE FOR JOURNALISTS

Deze prijs werd in februari 2009 gelanceerd door Europees Commissielid Androulla Vassiliou en maakt deel uit van de campagne 'Europe for patients'. Die omvat tien beleidsinitiatieven van de Europese Commissie op het vlak van gezondheid.

De persprijs bekroont journalisten die gezondheidsthema's uit de Europese campagne voor de burgers hebben verduidelijkt. Komen in aanmerking: artikelen uit de geschreven pers of online-media, in een van de officiële talen van de EU, en verschenen tussen 2 juli 2008 en 15 juni 2009.

Website: http://ec.europa.eu/health-eu/europe-for-patients/prize/contributions/index_en.htm

Contact:

Hélène Le Borgne

SANCO C – European Commission

HITEC, L-2920 Luxembourg

Tel. 00352 43 01 32 27

EU-PERSPRIJS VOOR VERSCHIEDENHEID EN TEGEN DISCRIMINATIE

Deze prijs wordt georganiseerd door Pleon, in naam van het DG Werkgelegenheid, Sociale Zaken en Gelijke Kansen van de Europese Commissie.

De prijs belooft journalisten uit de geschreven pers en online-media die een bijdrage leveren in de strijd tegen discriminatie in de samenleving en voor de bevordering van verscheidenheid op basis van ras, etnische afkomst, godsdienst en seksuele geaardheid.

Er is ook een speciale prijs van de Europese Commissie, die in 2009 artikelen over armoede belooft.

Website: www.stop-discrimination.info – www.pleon.com

Contact:

Johannes Kleis - Pleon, Kunstlaan 44, 1040 Brussel

Tel. 02/550.00.51 – fax 02/550.00.59

e-mail: johannes.kleis@pleon.com

EUROPEAN MEDICAL JOURNALISTS' PRIZE

Bayer Health Care is de stichter van deze prijs, die door het Verband Deutscher Medizinjournalisten (VDMJ) praktisch wordt georganiseerd. De prijs wil kritische, begrijpbare en objectieve artikelen over de medische wereld en over gezondheid belonen. Er worden prijzen uitgereikt in verschillende categorieën: geschreven pers, radio en tv/film (binnen Europa).

Websites:

www.bayerhealthcare.com

www.medizinjournalisten.de

Contact:

Verband Deutscher Medizinjournalisten (VDMJ)

Chemnitzer Strasse 21, D- 70597 Stuttgart

tel. 0049 0711/720 712-10 – fax 0049 0711/720 712-29

e-mail: presse@medizinjournalisten.de

FILIP DECOCK-PRIJS

Ter herinnering aan Filip Decock, historicus en journalist bij de VRT-radionieuwsdienst die overleed in 1988, ontstond de Stichting Filip Decock. Deze stichting wil met een tweejaarlijkse persprijs een vernieuwende journalistieke bijdrage over de Derde Wereld in de geschreven pers bekronen.

Frequentie: tweejaarlijks (niet in 2009).

Contact:

Marc Van Praet, Achterstraat 139, 9800 Deinze

e-mail: marc.vanpraet@publink.be

FOTOPERSPRIJS VLAANDEREN

Prijs voor de beste Vlaamse persfoto's, georganiseerd door de afdeling Antwerpen-Limburg van de Vlaamse Vereniging van Beeldjournalisten (VVBJ). Het initiatief wordt gesteund door het Provinciebestuur Antwerpen, de Vlaamse Gemeenschap, de VVJ, BASF Antwerpen en Renault.

Er worden diverse prijzen toegekend, afhankelijk van de beschikbare sponsoring: een prestigeprijs (1.000 euro), de prijs van de VVJ (750 euro)

Contact:

Schotensteenweg 83, 2960 Brecht

tel. 03/636.03.62

e-mail: mieke.abel@telenet.be – martincantrijn@hotmail.com

(DE) GLAZEN GRIFFIOEN

Een prijs voor jong talent in de wetenschapsjournalistiek, georganiseerd door de School of Media Windesheim en VU podium. De prijs is mede mogelijk gemaakt door de Vereniging VU-Windesheim. Categorieën: kranten, tijdschriften, radio, TV en internet.

Frequentie: jaarlijks.

Prijs: 10.000 euro en een glasobject ('De Glazen Griffioen').

Website: www.vupodium.nl/prijsvragen/glazen_griffoen

Contact:

VU podium, De Boelelaan 1105, NL-1081 HV Amsterdam

Tel. 0031 (020) 598 9292

e-mail: vupodium@dientst.vu.nl

IBC INNOVATION AWARD FOR CONTENT CREATION & JUDGES AWARD

IBC (International Broadcasting Convention) wil met deze prijzen een nieuw hoofdstuk ontwikkelen in het gebruik van (digitale) technologie voor de nieuwsgaring. De wedstrijd bestaat sinds 2006 en bekroont de technisch uitzonderlijke prestaties die geleverd worden bij het uitzenden van nieuws en entertainment.

Website: www.ibc.org

Contact:

IBC, International Press Center, 76 Shoe Lane, London EC4A 3JB

Tel. 0044.020.7832 4100 – fax 0044.020.7832 4130

INTERNATIONALE KONING BOUDEWIJNPRIJS VOOR ONTWIKKELINGSWERK

Deze prijs wil het werk van personen of organisaties bekronen die zich inzetten voor de ontwikkeling van het zuiden of voor de solidariteit tussen industrielanden en ontwikkelingslanden.

Frequentie: tweejaarlijks.

Prijs 2008-2009: 150.000 euro + internationale promotie van de laureaat via ontmoetingen en contacten met de Verenigde Naties, de Wereldbank, de Europese Unie en internationale NGO's.

Website: www.kbprize.org

KOLNER MEDIENPREIS / COLOGNE MEDIA AWARD

Persprijs georganiseerd door de RheinEnergie AG en de Kölner Journalistenschule für Politik und Wirtschaft. Het is de bedoeling om fotografen, cameramensen en redacteurs uit de geschreven en audiovisuele media te belonen voor een bijdrage over Keulen of omgeving.

Er zijn prijzen in zes categorieën: print, radio, tv, regionale cultuur, camerawerk en persfotografie. Er is ook een nieuwe, speciale prijs voor onlinejournalistiek.

Frequentie: tweejaarlijks.

Prijs: 27.500 euro (te verdelen over de verschillende categorieën).

Website: www.koelner-medienpreis.de/ausschreibung.php

Contact:

Kölner Medienpreis, Ingrid Reiche

Geldernstrasse 123, D-50739 Köln

tel/fax: 0049/221 47 30 900

info@koelner-medienpreis.de

KURT SCHORK AWARD IN INTERNATIONAL JOURNALISM

Een internationale persprijs voor 'lokale' en 'zelfstandige' journalisten (die werken buiten een nieuwsorganisatie) en uit de internationale nieuwssector die controversiële thema's (mensenrechten, conflictsituaties, problemen in grensgebieden...) belichten. Deze prijs werd opgestart in 2002, ter nagedachtenis van Kurt Schork, een Amerikaanse freelancejournalist, die tijdens een opdracht voor Reuters op 24 mei 2000 omkwam in een militaire hinderlaag in Sierra Leone.

Prijs: 5.000 USdollar.

Website: www.ksmfund.org/awards
 Contact:
 Kurt Schork Awards in International Journalism
 c/o Alan Davis - Institute for War & Peace Reporting
 48 Gray's Inn Road, London WC1X 8 LT
 alan@iwpr.net

MEDIA-ONDSCHIEDING WERKGROEP VERDER, NABESTAANDEN VAN ZELFDODING

Het doel is het aanmoedigen van correcte en verantwoorde berichtgeving over zelfdoding en de situatie van nabestaanden. Bepaalde vormen van berichtgeving – een sensationele of simplistisch voorstelling – hebben een drempelverlagend effect op suicidale personen.

Prijs: een origineel kunstwerkje, jaarlijks uitgereikt ter gelegenheid van de Dag van De Nabestaanden in november

Website: www.werkgroepverder.be
www.zelfmoordpreventievlaanderen.be
 Contact: p/a CGG PassAnt, Beertsestraat 21, 1500 Halle
 Tel. 02/361.21.28 – fax 02/361.77.17
 e-mail : werkgroepverder@skynet.be

NIKON PRESS PHOTO AWARDS

Prijs toegekend door Nikon Belux aan verdienstelijke professionele persfotografen. Er zijn vier categorieën: Sport, News, Portret, Stories.

Frequentie: jaarlijks.
 Website: www.nikon.be

Contact:
 Nikon Belux, Bourgetlaan 50, 1130 Brussel - tel. 02/ 705.56.65
 Maarten Goossens, NPS manager
 e-mail: maarten.goossens@nikon.be

PERSPRIJS JACQUES VAN VEEN

Prijs die in 1982 in het leven werd geroepen als eerbetoon aan Jacques van Veen, oud-journalist van de Nederlandse krant *Het Parool*. Van Veen stond gekend voor zijn kritische aandacht voor de (straf)rechtspiegeling. De prijs wordt uitgereikt aan de beste Nederlandstalige publicatie of uitzending op het vlak van recht en rechtspraak.

Frequentie: driejaarlijks (laatste uitreiking was in 2007).
 Prijs: 5.000 euro.

Website: www.persprijsvanveen.nl

Contact:
 Stichting Persprijs Jacques van Veen
 mr. Ulco van de Pol
 Weteringschans 213H, NL-1017 XG Amsterdam
 Tel. 0031 020 552.33.63
 e-mail : persprijs@xs4all.nl

PRESS CARTOON BELGIUM (PCB)

Prijs ter bekroning van in de pers gepubliceerde cartoons. Deze prijs is de enige in zijn soort en een initiatief van Karel Anthierens en de vzw PCB, in samenwerking met het Internationaal Cartoonfestival van Knokke-Heist.

Tekeningen kunnen niet worden ingezonden; het selectiecomité vlooit zelf twaalf maanden lang alle kranten en tijdschriften na en haalt er de meest relevante cartoons uit die dan worden voorgelegd aan de jury. Die bestaat uit bekende mensen uit de wereld van de media, plastische kunst, cultuur en politiek.

Frequentie: jaarlijks.
 Prijzen: de eerste prijs is goed voor 6.000 euro; de Publieksprijs heeft een waarde van 1.500 euro. Er zijn twee eervolle vermeldingen die elk 800 euro waard zijn.

Website: www.presscartoon.com
 Contact:
 Nathalie Rasschaert - nathalie@presscartoon.com
 en Karel Anthierens - karel@presscartoon.com
 gsm 0475/74.43.23

PRESS CARTOON EUROPE (PCE)

De PCE is een initiatief van PCB (Press Cartoon Belgium) en het Internationaal Cartoonfestival van Knokke-Heist. Het gaat om een jaarlijkse prijs voor de beste cartoons gepubliceerd in om het even welke lidstaat van de Europese Unie.

Deelname aan de PCE is gratis voor alle cartoonisten die tekenen in een in de EU versijndend dagblad of tijdschrift dat toegankelijk is voor het grote publiek.

Eerstvolgende prijsuitreiking: op 27 juni 2009 in Knokke-Heist, bij de opening van het Internationaal Cartoonfestival 2009.

Prijs: 10.000 euro plus een bronzen beeldje.

Website: www.presscartoon.com
 Contact: nathalie@presscartoon.com

PRIJS BESTE PERSONEELSMAGAZINE

Prijs georganiseerd door de BVIC (Belgische Vereniging voor Interne Communicatie). Ze is bestemd voor journalisten van papieren Nederlandstalige bedrijfsbladen. Zowel de makers van het blad als de uitgever kunnen worden bekroond. Leden van de BVIC kunnen gratis deelnemen aan deze wedstrijd.

Er worden drie prijzen uitgereikt: goud, zilver en brons.

Website: www.bvic.be
 Contact:
 BVIC, Postbus 53 – Gent Stationswijk, 9000 Gent
 e-mail: bvic@telenet.be

PRIJS LORENZO NATALI

Prijs van de Europese Commissie voor journalistieke bijdragen in de geschreven pers die het opnemen voor de rechten van de mens, de democratie en ontwikkeling. De prijs is genoemd naar Lorenzo Natali, een voormalig ondervoorzitter van de Europese Commissie, die verantwoordelijk was voor ontwikkelingssamenwerking tussen 1985 en 1989. De prijs wordt opgesplitst in vijf regio's: Europa, Afrika, Maghreb en Midden-Oosten, Azië en Pacific, Latijns-Amerika en de Caraïben.

Frequentie: jaarlijks.
 Website: www.prixnatali2009.eu/content/fr/prize/rules/index.htm
 Contact:
 ProPager, 70 Bd. de Reuilly - 75012 Paris (France)
 tel. 0033-1/4004 9200 - fax 0033-1/34004 9612
 e-mail: info@nataliprize2009.eu

PRIJS WALTER BAEKE VOOR TOERISTISCHE JOURNALISTEN

Deze persprijs, genoemd naar de stichter van het eerste professioneel Belgisch magazine in de toeristische sector, is een initiatief van de professionals uit het Belgisch toerisme, tevens de organisatoren van BTExpo.

Journalisten uit zowel de algemene als de gespecialiseerde pers komen in aanmerking. De prijs gaat naar een artikel dat de Belgische toeristische industrie zo nauwkeurig en onafhankelijk mogelijk voorstelt.

Frequentie: jaarlijks.
 Website: www.btexpo.com
 Contact: BTExpo, Village Partenaire, Fernand Bernierstraat 15, 1060 Brussel
 Belinda De Bruyn, Marketing & Events
 tel. 02/543.44.57
 e-mail : belinda.debruyne@btexpo.com

PRIX REGINE ORFINGER-KARLIN ET DES MENOTTES D'OR

De Franstalige Liga voor Mensenrechten wil met dit initiatief een journalist of vereniging bekronen die zich heeft laten opmerken met een actie ter bevordering van de mensenrechten.

Frequentie: tweejaarlijks.
 Website: www.liguedh.be
 Contact:
 Benoît Van der Meerschen, voorzitter Ligue des Droits de l'Homme
 Tel. 0497/29.46.72

SABAM PHOTO AWARD

Prijs van de auteursrechtenmaatschappij SABAM voor de beste Belgische humoristische persfoto.

Frequentie: jaarlijks.

Prijzen: SABAM-Award: 2.000 euro, 2de prijs bedraagt 1.000 euro, de 3de prijs 500 euro.

Website: www.sabam.be

Contact:

SABAM, Thierry Dachelet, directeur Communicatie

Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel

Tel. 02/286.82.41 - gsm 0475/71.86.92 - fax 02/230.38.11

e-mail : thierry.dachelet@sabam.be - anne-louise.lefevere@sabam.be

SITE VAN HET JAAR

Prijs georganiseerd door *Clickx Magazine*, met de bedoeling zowel amateur- als professionele websites in de bloemetjes te zetten.

Vermelding van de resultaten in *Clickx Magazine*.

Website: www.clickx.be

Contact:

Clickxmagazine, Minoc Business Press

Everdongenlaan 15 Bus 1, 2300 Turnhout

Tel. 014/44.20.50 - fax 014/42.56.03

VLAAMSE SCRIPTIEPRIJS

Deze prijs belooft een afstudeerscriptie op universitair niveau, die een ruimer publiek verdient en niet wegdeemstert in de archieven van de academische instellingen. De Vlaamse Scriptieprijs brengt het gelauwerde BaMa-eindwerk onder de aandacht van dagbladen en andere media. Dit werk komt bovendien in een Scriptiebank terecht, een visitekaartje voor de latere carrière.

Alle studenten van een Vlaamse hogeschool of universiteit kunnen deelnemen en dienen samen met hun eindwerk een journalistiek artikel van maximum 7000 tekens in.

Prijs: 2.500 euro.

Er zijn ook de Klasseprijs (eindwerken in verband met onderwijs of met een sociologische, sociaal-wetenschappelijke of psychologische invalshoek) en de Agoriaprijs (voor eindwerken in verband met exacte wetenschappen of bèta-wetenschappen).

Klasseprijs en Agoriaprijs hebben elk een waarde van 500 euro.

Website: www.scriptieprijs.be

Contact:

Scriptie vzw, Rozenweg 4b, 1731 Zellik

Coördinator: Monica Verhofstadt

Tel: 02/463.59.20 - fax: 02/705 59 29

e-mail : info@scriptieprijs.be

VLAAMSE NOORD-ZUID PERSPRIJS

Deze prijs werd in 2005 gelanceerd door toenmalig Vlaams minister van Media Geert Bourgeois. Hij wilde de pers aanmoedigen om meer aandacht te besteden aan ontwikkelingssamenwerking en de Noord-Zuid-verhoudingen in de wereld.

Komen in aanmerking: journalisten (in loondienst of freelance) van Nederlandstalige dagbladen, week- of maandbladen verkrijgbaar in Vlaanderen en bestemd voor het grote publiek. Gespecialiseerde tijdschriften komen niet in aanmerking.

Prijs: 5.000 euro.

Website:

www.vlaanderen.be/ontwikkelingssamenwerking

[http://docs.vlaanderen.be/ontwikkelingssamenwerking/](http://docs.vlaanderen.be/ontwikkelingssamenwerking/NZpersprijs.htm)

NZpersprijs.htm

Inzendingen naar:

Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking

Boudewijnlaan 30 bus 82, 1000 Brussel

VVOJ-PRIJS VOOR ONDERZOEKSJOURNALISTIEK - DE GLAZEN LOEP

Deze VVOJ-prijs is een eerbetoon aan het beste in de Nederlandse en Vlaamse onderzoeksjournalistiek. Het doel is de professionaliteit van de onderzoeksjournalistiek in Nederland en Vlaanderen te be-

vorderen. De prijs wordt toegekend voor journalistiek onderzoek dat door opzet, aanpak en uitwerking als voorbeeld kan dienen voor collega's.

Prijzen: twee prijzen van 1.500 euro - een prijs voor de geschreven pers en een voor de audiovisuele media (radio, tv en fotografie). Tevens is er een aanmoedigingsprijs van 750 euro voor aankomend talent (journalisten met minder dan drie jaar journalistieke ervaring).

Website: www.vvoj.be

Contact:

VVOJ, p/a Fonds Pascal Decroos

Rozenweg 4b, 1731 Zellik

WABLIJFT-PERSPRIJS VOOR KLARE TAAL

Met deze prijs wijst de krant *Wablijft* op de nood aan eenvoudige en duidelijke informatie in alle domeinen van de samenleving. De prijs dient als aanmoediging voor zij die zich inspannen om klare taal te gebruiken die door iedereen kan worden begrepen.

Prijzuitreiking in december.

Website: www.wablijft.be

Contact:

VOCVO vzw, Michel Helaers

Kardinaal Mercierplein 1, 2800 Mechelen

Tel. 015/44.65.11 - fax 015/44.65.01

e-mail: wablijft@vocvo.be - michel.helaers@vocvo.be

WAF AWARD

De Stichting Wereld Audio Festival (WAF) is in 2005 in Amsterdam opgericht op initiatief van de Nederlandse zender Radio 1 met de bedoeling de kwaliteit van het Nederlandstalig radionieuws te bevorderen. Het WAF richt zich tot alle Nederlandstalige radiomakers die voor een regionale, publieke of commerciële zender werken.

Er zijn prijzen in 4 categorieën: Primeur, Kort Nieuws, Sport en Reportage. Daarnaast is er nog een Wereldomroep Aanmoedigingsprijs en de Radio 1 Publieksprijs.

Website: www.waf2008.nl

Contact:

Stichting WAF, Bellamyplein 36 II, NL-1053 AT Amsterdam

Tel: 0031/065 1494138

info@waf2008.nl

WORLD PRESS FREEDOM PRIZE

Deze Unesco-Prijs is een eerbetoon aan de Columbiaanse journalist Guillermo Cano, die omkwam tijdens het uitoefenen van zijn beroep. De prijs gaat naar een persoon, organisatie of instelling die een opmerkelijke bijdrage levert ter verdediging of bevordering van de persvrijheid in gelijk welk deel van de wereld, voornamelijk als dit risico's inhoudt.

Frequentie: jaarlijks.

Prijzuitreiking: op de Dag van de Persvrijheid (3 mei), door de directeur-generaal van Unesco, op voordracht van een onafhankelijke jury van mediaprofessionals uit de hele wereld.

Prijs: 25.000 Usdollars en een voorwerp met symbolische waarde.

Website: www.unesco.org

Contact:

Unesco, Programme for Freedom of Expression, Democracy and Peace

1, rue Miollis, F - 75732 Paris cedex 15

tel. 0033.1.45.68.42.12 - fax 0033.1.45.68.55.84

e-mail: s.coudray@unesco.org

WORLD PRESS PHOTO

Deze wereldwijde wedstrijd voor persfotografie moet de belangstelling van het publiek voor deze fotografie bevorderen. De bijhorende tentoonstelling omvat ongeveer 200 foto's en wordt tevens beschouwd als een historisch document dat de belangrijkste gebeurtenissen van het voorbije jaar in beeld brengt.

Frequentie: jaarlijks.

Website: www.worldpressphoto.nl

Mens achter het nieuws

BART LAGAE (HET NIEUWSBLAD): 'HET IS MAAR SPORT, MAAR TOCH ZO FASCINEREND'

Jan Backx

Tussen twee bijbelse onweerbuien in komt *Nieuwsblad*-sportredacteur en VVJ-afgevaardigde Bart Lagae me snedig tegemoet gefietst. Nog een elegante boog rond het afspraakpunt, de zuil van het Leuvense Martelarenplein, en zijn door wekenlang tenniskijken geteisterde nekspieren - Roland Garos! - liggen weer netjes in de plooi. Sportieve bink, die Bart. Maar ook, zo stel ik tijdens onze babbel al snel vast, een jongmens met een verstandige blik op het leven en een milde kijk op ons metier.

"Tjonge, mijn portretje in *De Journalist*, is dat niet wat overdreven veel eer?", grinnikt hij. Deze zomer wordt Bart 31. Een loepzuivere Leuvenaar, zo blijkt. "Mijn pa werkt hier bij de Nationale Bank en mijn ma is onderwijzeres. Samen met mijn broer en zus kreeg ik twee inputs: moeder nam ons mee naar het theater en allerlei culturele evenementen en vader gaf ons als sportveelvrater zijn microbe mee. Atletiek, zwemmen, jumping, tennis... alle sporten vindt hij even begeistert. Nu kijkt hij vooral op de buis, maar toen ik nog maar een jaar of acht was kon papa heel impulsief uit de hoek komen: 'Komaan jongens, trek uw jasje aan, we gaan nog gauw ergens een matchke meepikken!'"

"Na mijn middelbare studies latijn-wiskunde stond ik voor de keuze. Ingenieur worden? Ik koos voor geschiedenis. Het inhoudelijke van dat vak had me altijd al geboeid en het leek me een vlotte manier om een universitair diploma te behalen. Ik was toen nog danig geëngageerd in de scouts en toefde als deejay regelmatig tot een uur of vijf 's ochtends in een studentencafé op de Oude Markt. Als unief-student bracht ik een Erasmusjaartje door in Madrid. Het was mijn ontgroening, mijn eerste stap naar volwassenheid. 't Was ook net voor de grote doorbraak van internet en gsm. Isolement was nog tastbaar. Mijn thesis ging over het tijdperk 1956-'64 in België en Spanje: Franco, Expo '58, de komst van Fabiola... Amper drie weken voor de deadline was ik aan het uitschrijven begonnen. Heksenwerk. Ik spijkerde zelfs haastig mijn tiksnelheid bij met een CD-rommetje voor ijverige secretaresses. Maar ik had een schitterende coach en corrector: mijn opa, die op de Kredietbank verantwoordelijk was geweest voor de - vanzelfsprekend - foutloze *Weekberichten*. Die thesis werd de eerste wegwijzer naar de journalistiek... 'Heel goed gedaan Lagae', knorde mijn promotor, 'maar een beetje te vlotjes - zeg maar journalistiek - geschreven...'"

Tot zover de aanloop. Het werd menens toen Bart in 2000 aan de Brusselse Erasmushogeschool een jaartje master in de jour-

nalistiek meepikte en stage liep bij de *Financieel-Economische Tijd*. "De hypes van het moment waren Lernout & Hauspie en internet. Ik zat aan de buitenlanddesk van de FET. Eens mijn stage gedaan ging ik freelancen als sportmedewerker bij *De Standaard*. Eigenlijk kwam ik daar via de grote poort binnen: 's zondags deskwerk doen over wat belangrijke buitenlandse ploegen zoal hadden gepresteerd. Als ik bij *Het Nieuwsblad* was begonnen, dan had ik vooral over lokale ploegjes moeten schrijven en was ik meer de boer moeten opgaan. Als *Standaard*-deskman kreeg ik een heel lange arm: de olympische winterspelen van Salt Lake City en het WK-voetbal in Japan en Zuid-Korea rolden hapklaar over mijn beeldscherm. Ondertussen pikte ik als freelancer ook al eens een interviewtje met Yasmine of een reportage voor *E5-mode* mee.

Toen mijn vast contract bij *De Standaard* er lag, hoopte ik dat de sportredactie binnen de groep haar eigen vleugels zou uitslaan. Maar in heel medialand stak net een nieuw begrip de kop op: synergie. Zo verdien ik nu mijn brood als *Nieuwsblad*-sportredacteur."

"Kunnen schrijven, daar gaat het mij in de eerste plaats om. En geef toe, twee weken in Parijs zitten om het tennis te verslaan, terwijl in volle verkiezingsperiode alle andere journalisten zwaar onder stoom staan, is toch écht wel mooi. Pas op, ik neem mijn job vreselijk au sérieux. Ik wéét het: het is maar sport. Maar het fascineert me en andere mensen - de lezers - genieten ervan. Hoe vaak breekt sport in het buitenland niet het conversatie-ijs: 'U komt uit België? Aha, het land van Kim Clijsters!' Ik kan ook echt genieten van een mooie primeur uit de kleedkamers. Zeker als ik in mijn berichtgeving over Standard de collega's van *La Meuse* en *Vers l'Avenir* het nakijken geef. De Anderlecht-fans zijn wel eens ongelukkig, en op Facebook staat ergens dat Bart Lagae een riooljournalist is. Maar de constante nieuwshonger van sportfans kunnen bevredigen is echt wel een mooie opdracht."

Sinds een half jaar is Bart samen met Pieter Janssens VVJ-redactie-afgevaardigde voor *Het Nieuwsblad*. Het duo kreeg meteen een forse opdracht toegeschoven: mee onderhandelen over het saneringsplan dat de Corelio-directie in december op tafel legde. "Ik wil me daar samen met Pieter voor inzetten", zegt Bart Lagae. "Voor mij is het belangrijk dat redacties weten wat er boven hun hoofden wordt beslist. Ik betreur wel dat onderhandelingen meestal in een negatief klimaat worden gevoerd. Besparen... tja, maar waarom altijd maar snoeien in de mensen? Betrouwbare informatie, gecheckt door journalistieke vaklieden zal altijd nodig zijn."

Bart Lagae: "Betrouwbare informatie, gecheckt door journalistieke vaklieden zal altijd nodig zijn." (Eigen foto)

OP ZOEK NAAR EEN DESKUNDIGE?

Wist je dat de Vlaamse overheid voor de media een databank ter beschikking stelt met experts uit zogenaamde kansengroepen?

Kwestie van ook hen af en toe enige zichtbaarheid en erkenning te geven.

Zoek je voortaan dus nog eens deskundige tekst en uitleg over het nieuws, raadpleeg dan eerst www.expertendatabank.be.

www.expertendatabank.be

Met steun van de
Vlaamse overheid

Kluwer

a Wolters Kluwer business

Open brief aan het ABVV - BBTK

Aan de heren

Rudy De Leeuw, voorzitter ABVV

Erwin De Deyn, federaal voorzitter BBTK

Eric Van Der Smissen, secretaris BBTK

Geachte heren,

Na 33 jaar trouw lidmaatschap neem ik afscheid van mijn vakbond. De onvrede is te groot over de houding van de top van het ABVV en de BBTK tijdens de herstructurering bij VTM. Het opheffen van mijn beschermd statuut als vakbondsvertegenwoordiger ligt me zwaar op de maag. De vakbond steunde die opheffing om zogenaamde economische en sociale redenen. Dat blijkt nu de verschoningsgrond te zijn om iedereen buiten te werken die een bedrijf liever kwijt dan rijk is. Van een vakbond verwacht ik dat die zijn leden verdedigt, en vooral niet het statuut van beschermd werknemer laat uithollen want het is het enige wapen tegen het machtsmisbruik van bedrijven.

Voor mijn ontslag bij VTM waren er geen economische of technische redenen. Er moest maar één journalist verdwijnen, niet meer en niet minder. Bij de onderhandelingen is al meteen gezegd dat niemand van de redactie mijn plaats mocht innemen, om - zoals was afgesproken voor de andere diensten - een job te redden. Er is zelfs gedreigd om vier journalisten te ontslaan als de delegatie bleef aandringen op mijn behoud. Bovendien hebben kort na de mededeling, terwijl ik nog altijd niet officieel ontslagen was, twee journalisten ander werk gevonden en hun ontslag aangeboden. En dan spreken we nog niet over de aanwervingen in de periode voor de afsluiting van de ontslag-cao.

De directie wou me dus weg en mijn inzet voor de vakbond en de journalistenvereniging is daar niet vreemd aan. Het ging dus om een gepland ontslag met economische redenen als schaaamlap.

De vakbondssecretarissen hebben er bij de vertegenwoordigers in het paritair comité dan ook op aangedrongen om mijn wettelijke bescherming niet op te heffen. En in een eerste zitting is er ook niets beslist. Dat was evenwel niet naar de zin van mijn werkgever, en ijlings is het PC dan opnieuw samengeroepen. Daarvoor heeft VTM blijkbaar de top van de vakbond gecontacteerd, en wist die de vakbondsvertegenwoordiger in het PC een ander stemadvies op te leggen. Voorzitter De Leeuw zegt me zelf dat hij daar kon inkomen, want het ging om een goede cao, die afgesproken was en uitgevoerd moest worden.

Maar het is en blijft een nefast signaal. Bij herstructureringen zijn vakbondsmensen of vertegenwoordigers van beroepsorganisaties vogelvrij. Het beschermd statuut stelt al bij al niets voor, en bij de komende sociale verkiezingen moeten velen toch maar twee keer nadenken voor ze zich kandidaat stellen.

Vriendelijke groeten,

Luc De Smet

Gewezen VTM-journalist

Gewezen BBTK-vakbondsvertegenwoordiger

VVJ-bestuurslid

Bruggepensioneerde kan erkenning behouden in niet-journalistieke functie

Op 28 februari 2008 trok de Erkenningscommissie mijn erkenning als beroepsjournalist in. De reden was dat beroepsjournalistiek niet langer mijn hoofdberoep was, sinds ik op 1 augustus 2007 directeur werd van de JAM (Journalisten Auteurs Maatschappij). Maar sinds 2 mei 2003 was ik ook bruggepensioneerde bij de VUM na een lange carrière als journalist. Om die reden heeft de Commissie van Beroep op 28 april jl. beslist dat ik mijn erkenning toch kon behouden. De Beroepscommissie steunt haar beslissing op het Generatiepact uit 2007, dat het statuut van bruggepensioneerde als verworven beschouwt.

De beslissing van de Commissie van Beroep is belangrijk voor alle bruggepensioneerde beroepsjournalisten die uit hun brugpensioen willen stappen, maar bang zijn voor het verlies van hun erkenning. Als in de nieuwe functie geen journalistiek werk wordt geleverd, leidde dit in het verleden steeds tot verlies van de beroepskaart en de daaraan verbonden voordelen, tot voor enkele jaren ook de pensioenopbouw. Uit de beslissing van de Beroepscommissie valt nu evenwel af te leiden dat een bruggepensioneerde zijn erkenning kan behouden zolang de nieuwe activiteit niet onverenigbaar is met journalistiek. Of met andere woorden: zolang het niet gaat om commerciële of op reclame gerichte activiteiten. Het directeurschap van de JAM, een belangenvereniging voor journalisten, voldoet dus aan deze voorwaarde.

De uitspraak in beroep is belangrijk voor de opbouw van het pensioen. Een bruggepensioneerde journalist die weer aan de slag gaat, bouwt nieuwe pensioenrechten op, die meestal minder voordelig zijn dan die van het journalistenpensioen (= bediendenpensioen + 33%). Maar het Generatiepact garandeert het behoud van de verworvenheden van de brugpensionering tot de leeftijd van 65, het verplichte rustpensioen. Met haar uitspraak komt de Beroepscommissie aan die verzuchting tegemoet.

Frans Wauters

Bruggepensioneerde beroepsjournalist

Directeur JAM (Journalisten Auteurs Maatschappij)

MODERNE ZWEEDSE THRILLERCULTUUR TEKENT HET JOURNALISTIEKE LEVEN ZOALS HET IS

Scandinavische thrillers zijn in, de jongste jaren, en vooral Zweedse auteurs doen van zich spreken. De Millenium-hype naar aanleiding van de boeken van Stieg Larsson is daar een uiting van. Opvallend is de rol die journalisten in veel van die thrillers spelen. En wat blijkt? Ook Mikael Blomkvist, een van de hoofdpersonen in Larssons boeken, worstelt met deontologische vraagstukken. En ook Liza Marklunds held, journaliste Annika Bengtzon, krijgt af te rekenen met gemene concurrenten...

Zweden heeft natuurlijk een reputatie hoog te houden in het thrillergenre, sinds het schrijverspaar Sjöwall en Wahlöö in de jaren zeventig met zijn detectivereeks literatuurgeschiedenis schreef. Intussen stond een nieuwe generatie van Zweedse schrijvers op, die van de literaire thriller het nationale genre bij uitstek maakte. De personages worden resoluut in het hedendaagse Zweden geplaatst met alle eigentijdse problemen die daarbij horen. En niet zelden spelen ook de media daarin een prominente rol.

Van Zweedse thrillers wordt wel eens gezegd dat ze een menselijker gezicht tonen dan hun Engelse tegenhangers. De personages zijn minder aristocratisch, veeleer gewone mensen met een normaal familieleven, een doorweekte job en alle dagelijkse problemen die daarbij horen. Even opvallend is dat in diverse Zweedse thrillerreeksen een journalist de hoofdrol speelt. Al is dat misschien niet zo verwonderlijk als je bedenkt dat de meeste auteurs zelf een verleden in de journalistiek hebben. Het resultaat is alleszins dat de lezer een gedetailleerd en accuraat beeld van het dagelijkse werk van een journalist voorgeschoteld krijgt. Stieg Larsson en Liza Marklund gaan daar zelfs zo ver in dat hun boeken bijna meer over journalistiek en media gaan dan over moord of doodslag.

Elke schrijver legt natuurlijk wel eigen accenten. Zo komen we bij Larsson vooral meer te weten over hoe een tijdschrift draaiende wordt gehouden, terwijl Marklund in de eerste plaats focust op de werkverdeling en de vaak problematische verhoudingen tussen de verschillende actoren op de redactie van een krant. Mari Jungstedt gunt dan weer een blik op de specifieke situatie van een regionale tv-journalist, Johan Berg.

Duidelijk is wel dat de journalist zijn vroegere imago van romantische held, die in zijn eentje tegen het hele establishment moet opboksen, is kwijtgeraakt. In deze boeken komen journalisten naar voren als hardwerkende mensen die hun job vervloeken wanneer ze weer eens veel te laat thuiskomen en die ook niet altijd weten welke keuzes de juiste zijn. Dat journalisten vaak belangrijke keuzes moeten maken, staat nochtans buiten kijf. En de journalistieke deontologie neemt in alle boeken dan ook een bijzonder plaats in.

Lesje geleerd

Zo leren we uit de boeken van Stieg Larsson hoe belangrijk het is dat journalisten hun informatie checken voor ze iets publiceren, zeker als het om vermeende misdaden gaat. In het andere geval is een veroordeling voor laster en eerroof hun lot, zoals Mikael Blomkvist aan den lijve ondervindt in *Mannen die vrouwen haten*, het eerste deel van de *Millenium*-trilogie. Na drie maanden gevangenis heeft

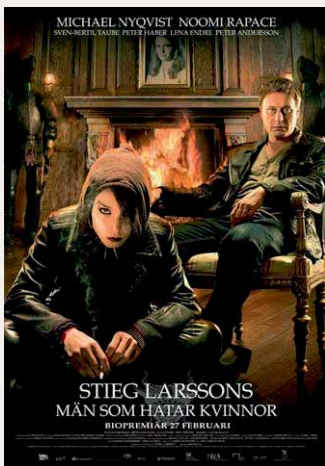
Blomkvist zijn lesje wel geleerd. Wanneer hij in boek twee, *De vrouw die met vuur speelde*, opnieuw uiterst gevoelige informatie in handen krijgt, staat hij er op die allemaal zelf te controleren. Tevens brengt hij alle beschuldigten op de hoogte van de nakende publicatie, zodat ze nog tijd hebben om te reageren.

De samenwerking tussen journalist en politie is ook een thema dat wordt uitgespit. Zo ziet Mikael Blomkvist er geen been in om de ergste misdadigers bij de politie aan te geven. Wanneer één van zijn collega's wordt vermoord, gaat de bereidwilligheid weer minder ver. Enkel algemene informatie speelt Blomkvist aan de recherche door, en hij wist meteen een aantal van de gevoeligste bestanden uit de computer van het slachtoffer.

Ook Johan Berg, de journalist in Mari Jungstedts thrillers, geeft spontaan belangrijke informatie aan de politie door. Liza Marklunds journaliste, Annika Bengtzon, ziet de zaken in een lichtjes ander perspectief: zij geeft de politie enkel tips als ze in ruil daarvoor zelf exclusieve informatie krijgt.

Het grote vraagstuk waar Bengtzon voor staat is hoe ver een journalist kan gaan voor de bemachtiging van een primeur. Wanneer ze telefoon krijgt van de zogeheten Ninja Barbies, die haar aanbieden om hen voor 5.000 euro te vergezellen bij hun gewelddadige acties tegen mannen, weigert ze resoluut. Ze is geschokt wanneer een collega stiekem wel op het aanbod ingaat en vervolgens geprezen wordt voor zijn exclusieve reportages. Die collega tipt overigens de politie, en zo kan hij ook nog eens exclusieve beelden van de arrestatie maken.

Als beginnend interimjournalist raakte Bengtzon al in de problemen, toen ze reacties van de nabestaanden van een moordslachtoffer moest verzamelen. Eigenaardig genoeg blijken de schooldirecteur en een zelfverklaarde vriendin van

het slachtoffer maar al te blij met de aandacht. Wanneer de school een wake organiseert en aan Annika Bengtzon vraagt om er een reportage over te maken, gaat de journaliste daar liever niet op in, om de hysterisch lijkende klasgenoten tegen zichzelf te beschermen. Maar ze moet. Het evenement loopt uit de hand en de leerlingen vallen haar zelfs fysiek aan. De concurrentie maakt daar dankbaar gebruik van om Bengtzon zwart te maken. In hun nieuwsuitzendingen beschuldigen ze haar van het misbruiken van rouwende jongeren, het verspreiden van valse geruchten en het kritiekloos overnemen van wat de politie haar voorgekauwd heeft. De zogenaamde schoolvriendin komt in de studio huilend verklaren dat de journaliste haar rouw verstoorde, en ook de hoofdverdachte van

de moord doet zijn beklag. Een expert weet te zeggen dat interims over lijken gaan om een vaste job te kunnen krijgen en dat sensatie nu eenmaal verkoopt. Bengtzon krijgt steun van haar redactiechef, maar andere collega's laten haar vallen als een baksteen. En ook de journalistenbond laat haar in de steek. De journalistenvertegenwoordigers in het bestuur eisen zelfs haar ontslag. Ze wil daarom haar lidmaatschap opzeggen, maar dat blijkt niet zomaar te gaan. Eerst moet ze een hele procedure doorlopen, via verschillende onderafdelingen, en pas na zes maanden kan haar ontslag uit de vereniging rond geraken. Zolang moet ze natuurlijk wel nog haar lidgeld blijven betalen... Ook Johan Berg wordt op zeker moment gevraagd de moeder van een vermoord meisje te interviewen, maar hij weigert best. Volgens zijn hoofdredacteur is de keuze aan de moeder, maar Berg meent dat je mensen tegen zichzelf moet beschermen. Een journalist moet er zich altijd bewust van zijn waarom hij iets doet, welk algemeen belang ermee gediend is en wat het risico op schade is voor de betrokken personen.

Crisis in de media

Dat alle journalisten in Zweedse thrillers steeds zo bewust etisch bezig zijn, is daarmee niet gezegd. Zeker wanneer

het kan helpen om aan informatie te komen, neemt niet iedereen het zo nauw met de deontologische codes. Zo stuurt Mikael Blomkvist zonder verpinken een foutief persbericht de wereld in om een belangrijke getuige uit haar tent te lokken. Om een geheim agent met een al even geheim adres te lokaliseren, zendt hij hem op zijn postbusadres de (valse) boodschap dat hij een dure GSM gewonnen heeft. Toch is het Bergs overtuiging dat de meeste journalisten wel degelijk proberen om ethische keuzes te maken in hun werk.

Nog los van de beroepsethische kwesties, hebben de Zweedse thrillerseries ook veel oog voor de economische en arbeidscontext van de hedendaagse journalistiek. Een veel gehoorde klacht betreft de enorme tijdsdruk, die tot een minder kwaliteitsvolle journalistiek leidt. Iets waar de meeste mediagnaten zich niet bepaald druk om maken, nu sensatie meer verkoopt dan kwaliteit. In Stieg Larssons *Millenium*-trilogie wordt Blomkvists vriendin, Lisbeth Salander, door de media scrupuleloos afgeschilderd als een verstandelijk gehandicapte en lesbische SM-sataniste.

Voor een verklaring wordt meestal verwezen naar de financiële logica achter de media: aandeelhouders willen winst zien en liefst op korte termijn. Toch hoeft die logica niet altijd even genadeloos te zijn, zo doceert Stieg Larsson. Zo krijgt Blomkvists minnares, Erika Berger, een job aangeboden als hoofdredactrice van 's lands grootste kwaliteitskrant. Ze hapt toe, maar krijgt al gauw de moeilijke financiële toestand van de krant op haar bord en moet dringend besparen. Het bestuur stelt voor om tien journalisten te ontslaan. Maar volgens Berger kan dat niet, omdat de redacties al onderbemand zijn en minder personeel onvermijdelijk betekent dat er een dunnere en minder kwalitatieve krant wordt gemaakt. Met een verlies van lezers en dus ook adverteerders tot gevolg. Bij wijze van alternatief stelt Berger onder meer voor om dat jaar geen dividenden of bonussen uit te keren en het loon van de chefs te halveren. Waarop het bestuur repliceert dat de aandeelhouders dan hun aandelen zullen verkopen, aangezien aandelen geen ander doel dienen dan geld verdienen. Toch houdt Erika Berger voet bij stuk. Want heeft ook de eigenaar van een mediabedrijf dan geen verantwoordelijkheid te dragen?

Leeswijzer

Stieg Larsson, *Millenium-trilogie*, o.a. *De vrouw die met vuur speelde*: reeks met Mikael Blomkvist en Lisbeth Salander, Signatuur

Liza Marklund, o.a. *Studio Zes*: reeks met Annika Bengtzon, De Geus

Mari Jungstedt, o.a. *Dichterbij dan je denkt*: reeks met Johan Berg en Anders Knutas, Signatuur

WAARDIG OUDER WORDEN

Een estafettecolumn
van Jef Van Baelen (Knack)

Toen ik tien was, bleek ik nogal wild van het spelletje *Shadow Warriors* op mijn Nintendo Entertainment System. Daarin speelde je een ninja en maaide je iedereen neer die je pad kruiste – wraak voor je vermoorde vader. In dat heerlijke spel mocht je op daken klimmen, over ravijnen springen en vooral veel wild om je heen slaan met je katanazwaard – allemaal zaken waar ik naar mijn smaak in het werkelijke leven veel te weinig gelegenheid toe kreeg.

Een jaar later werd het verbond tussen mij en de spelletjes-industrie definitief bezegeld door het fantastische *Mortal Kombat*. Man, heb ik aan dat game nog eens plezier gehad. Het doel was vrij simpel: je moest in een een-tegen-een-gevecht op je tegenstander inslaan tot die niet verder kon. Maar daarmee begon het in *Mortal Kombat* pas: een verslagen tegenstander kon je bovendien ‘finishen’, wat betekende dat hij via een geheime toetsencombinatie op de meest gruwelijke manier de dood in werd gejaagd. Ik weet nog goed de eerste keer dat ik zo’n code uittestte (overgepend uit een computerboekje van de bibliotheek). Mijn computervechttertje onthoofdde zijn opponent en bungelde dat hoofd, mét de ruggengraat er nog aan, uitdagend boven het lijk van de verslagen vijand. Het was met voorsprong het coolste dat ik in mijn tienerleven al had meegemaakt.

Een week later zond *Telefacts* een reportage uit over de gevaren van computergames. Die zouden door hun gratis geweld de jeugd boordevol agressie pompen. Ze zouden leiden tot asociaal gedrag. Ze zouden leiden tot allerlei kwalijks. Wie de media van toen en nu kent, kan ongetwijfeld min of meer uittekenen hoe die reportage eruit moet hebben gezien. Natuurlijk waren er experts à gogo die wilden verklaren dat spelletjes de jeugd gingen verzieken. Allicht werd ook een of andere weinig weerbare scholier opgevoerd die zich wel eens triest had gevoeld zodra hij de spelcomputer uitschakelde. (Tieners hebben er een dagtaak aan om zich triest te voelen, is altijd zo geweest, en moge het nog lang zo blijven.)

Wat ik wel nog zeker weet, is dat *Shadow Warriors* en *Mortal Kombat* in die reportage naar voren kwamen als de verderfelijkste voorbeelden van dat gore tijdverdrijf. Hoe ik dat weet? Diezelfde avond heb ik de hoezen van die spelletjes verstopt, opdat mijn moeder de link met *Telefacts* niet zou leggen – wist zij veel welke games ik zoal speelde. Ik weet ook nog dat ik na die reportage dacht: die journalisten hebben er niets van begrepen. Ze hebben de ergste angsten en het on-

begrip van hun oudere kijkers uitgebeeld, maar wat ik zo tof vond aan die spelletjes, daar is niets over gezegd. Bovendien voelde ik me beledigd. Ik was misschien maar elf, toch leek ik er mij al behoorlijk van bewust dat iemands hoofd van zijn romp trekken niet tot de gangbare omgangsvormen behoorde en dat ik dat in het echte leven moreel maar ook letterlijk niet kon.

Laatst was er op *Koppen XL* een carbon copy van die *Telefacts* documentaire van vijftien jaar geleden. Zou de jeugd van vandaag zich even onbegrepen voelen als ik destijds, vroeg ik me af. Ik vermoed van wel en als ik tegenover mezelf consequent wil blijven, heeft dat zo zijn gevolgen. Ondertussen game ik al jaren niet meer en ik stel vast dat de spelletjes van vandaag mij saai en primitief lijken. Ik begrijp hun aantrekkingskracht niet meer. Maar ik probeer me te herinneren dat het ook niet langer de bedoeling is dat ik het begrijp. Dat ik, met andere woorden, op mijn 27ste al onvermijdelijk een beetje een ouwe zak geworden ben. Zolang ik me daar zelf bewust van ben, hoeft dat geen lelijke gevolgen te hebben.

Het is een kwestie van waardig ouder worden. We denken allemaal dat het in ‘onze tijd’ beter was dan nu, hoewel de meeste zaken in essentie blijven zoals ze altijd al geweest zijn. De jeugd van tegenwoordig moet dat ontgelden. Het beeld dat de pers van onze jongeren ophangt, is in feite behoorlijk onrustwekkend. Als ik het even voor u mag samenvatten: jongeren zijn in niets geïnteresseerd (behalve zichzelf), op het stuitende af promiscue en bezitten een akelige neiging naar geweld. Het gaat kortom nog wat worden zodra dat schorem hier de plak zwaait.

Over dat promiscuë valt ook heel wat te zeggen – hoe kunnen generaties die de *summer of love* beleefden, die van *Turks Fruit* (1973) en *Porky's* (1981) filmsuccessen maakten, of Sabrina Salerno (1987) tot popkoningin kroonden omdat zij in een clip haar tieten liet zien, nog beweren dat *hun kinderen* oversekt zijn? 't Is behoorlijk hypocriet om je eigen zonden te projecteren op de volgende generatie. En zijn het wel zonden? Wat mij betreft niet, maar ik zou er ook niet over willen oordelen. De schaarsgeklede rapvideo's op MTV bewijzen vooral één ding: dat de jeugd van tegenwoordig dezelfde interesses heeft als ik vroeger. Interesses die ik nog steeds graag koester, moet ik daaraan toevoegen.

Ik geef deze column door aan Reinout Verbeke, redactiechef bij Eos.

Onder embargo

Raymond De Craecker is opnieuw voorzitter van de Erkenningscommissie voor beroepsjournalisten. Dat is op de eerste bijeenkomst van de commissie beslist. Raymond Decraecker is redactiebeheerder is bij *Het Laatste Nieuws* en zit sinds dit jaar in de commissie op voordracht van de uitgevers. Eerder zetelde hij vele jaren als journalistenvertegenwoordiger.

De VVJ formuleerde bij het aantreden van de nieuwe Erkenningscommissie enkele **desiderata**: goed gemotiveerde beslissingen (met name wanneer een erkenning als beroepsjournalist wordt geweigerd), meer transparantie en een grotere empathie voor freelance journalisten die een erkenning aanvragen.

Ook **Sanoma** gaat de crisis nu te lijf met een drastisch saneringsplan, en mikt op 69 ontslagen (van de 521 jobs) om 12 miljoen te besparen. Daar zou vooral *Humo* het slachtoffer van worden. Behalve vijf redactieleden (onder wie twee journalisten) worden er ook acht documentaristen en dertien tv-redacteuren geïveerd.

De VVJ verzet zich met de *Humo*-redactie tegen het besparingsplan. "Sanoma België boekte vorig jaar nog meer dan 15 miljoen winst, en dat gaf het bedrijf meer dan voldoende zuurstof om een tijdelijke crisis te doorstaan."

Het is een iets anders: **Think Media**, de uitgever van onder meer *P-Magazine* en *Ché*, verwacht voor 2009 een stijging van de advertentie-inkomsten en een stabilisatie van de resultaten. Ceo Maurice De Velder weigert 2009 dan ook een rampjaar te noemen voor zijn bedrijf.

Ondanks de crisis oefenen **de media** nog steeds de grootste aantrekkingskracht uit als werksector in Vlaanderen. Volgens *Vacature*, dat de enquête organiseerde, verklaart de grote visibiliteit van de mediasector die populariteit. Als aantrekkelijkste Vlaamse werkgever kwam trouwens de VRT uit de bus.

Dat laatste was even niet besteed aan **Jef Lambrecht** (61), geroutineerd buitenlandreporter van VRT-radio. Op reportage in Teheran kreeg Jef het zopas nog aan de stok met de weinig persvriendelijke Iraanse ordediensten. Maar ook op de VRT heeft onze grijze en wijze collega zo zijn besognes.

De reden is de aanhoudende tendens tot **trivialisering** van het nieuws. "Als er enkel nog champagne wordt gedronken omdat er weer eens een kijkcijferrecord is gebroken, en niet omdat het

inhoudelijk eens echt goed is geweest, dan zitten we goed fout", aldus Jef in *De Morgen*.

Wat hem echter nog het meeste stoort, is dat elk intern debat over een en ander dezer dagen in de kiem wordt gesmoord. "Dwarse meningen worden afgestraft. Dat is pas zorgwekkend. Als er één werkplek is waar er een vrij debat over het werk moet mogelijk zijn, is het toch een nieuwsredactie?"

De informatie-avond van de VVJ over journalistiek en **belastingaangifte** kwam aan de verwachtingen tegemoet. Belastingconsulent Walter Van den Brande had vooral nuttige tips in huis over de mogelijkheden inzake kostenaf trek. Ook over het nieuwe fiscale regime inzake auteursrechten werd nuttige informatie uitgewisseld.

VVJ-leden kunnen bij de VVJ-vertegenwoordigers op hun redactie een synopsis krijgen met belastingtips. Of ze kunnen de slides bekijken op onze website: <http://www.agjpb.be/vvj/pdf/belastingaangifte2009.pdf>.

En nog een voordeel voor VVJ-leden: de opleiding **Internationale Researchjournalistiek** van de Katholieke Hogeschool Mechelen geeft voor haar editie 2009-2010 een korting van 15 procent. Dat komt neer op 45 interessante cursusavonden voor 1.000 euro. Alle informatie op www.khm.be.

Telefacts viert zijn twintigste verjaardag, en VTM is vast van plan daar nog wat jaren aan toe te voegen. "Natuurlijk zijn de kijkcijfers al een behoorlijke tijd aan het slabakken", geeft directeur Informatie **Eric Goens** toe. "Anderzijds ben ik niet bereid een programma dat het al twintig jaar goed doet zomaar op te geven."

Het Paritair Comité voor de Audiovisuele Sector, kortweg het **PC 227**, heeft overeenstemming bereikt over de minimumbarema's die vasthangen aan de diverse functiecategorieën in de sector. Ook journalisten van commerciële omroepen moeten met ingang van 15 mei worden ingeschaald in de voorziene minimumbarema's. Meer info op het VVJ-secretariaat via info@journalist.be.

TV Oost (het vroegere Kanaal 3) verliest **Peter Van den Bossche** als hoofdredacteur. Peter werkte van bij het begin bij de Oost-Vlaamse zender, eerst als sportjournalist, vervolgens als nieuwsanker en sinds drie jaar als hoofdredacteur. Maar Concentra, de eigenaar van TV Oost, ziet liever wat hogere kijkcijfers dan de 100.000 waaronder de regiozen-

der sinds kort is gezakt.

Correctie: de winnaar van de derde prijs van de Fotopersprijs Vlaanderen (zie vorige D) is niet Stijn Peeters maar **Stijn Pieters**. Gemeende excuses.

Een collega van Stijn, **Nick Hannes**, stelt zijn fotocatalogoog *Red Journey* tentoon in het Antwerpse Fotomuseum van 19 juni tot 13 september. De beelden zijn de vrucht van een reis van twee jaar door Rusland en de veertien landen van de voormalige Sovjetunie. Het bijgaande fotoboek van Nick Hannes kopen kan natuurlijk ook.

Bij *De Standaard* is Europaverslaggever **Bernard Bulcke** nu definitief weg. Algemeen hoofdredacteur Peter Vandermeersch wilde al langer een nieuwe wind door de Europaberichtgeving jagen, en daarvoor rekent hij nu op Evita Neefs. Wellicht moet Bernard zich niet te veel zorgen maken: zijn mega-expertise inzake Europese politiek worden elders in de Vlaamse pers ongetwijfeld wel naar waarde geschat.

De berichtgeving over **zelfdoding** in de Vlaamse pers is sinds 2007 minder sensationeel en ook minder imitatieverhogend geworden. Dat blijkt uit een Leuvens onderzoek dat Werkgroep Verder (www.werkgroepverder.be) liet uitvoeren. Niettemin vraagt de organisatie blijvende aandacht voor de aanbevelingen in verband met de berichtgeving over zelfdoding, die ze samen met de VVJ en de Raad voor de Journalistiek in 2007 lanceerde (www.zelfdoding.be).

De **Raad voor de Journalistiek** is in kort geding gedagvaard door een journalist, Eric Verbeeck, die vindt dat de Raad een klacht tegen hem niet kan behandelen. Verbeeck voert daarvoor aan dat hij geen lid is van de VVJ. De Raad voor de Journalistiek stelt daartegenover dat dit de Raad niet kan beletten om zijn mening te uiten over de (on)geoorloofde van journalistiek gedrag. Uitspraak van de rechter volgt.

De Antwerpse correctionele rechtbank heeft een **Turkse journaliste** veroordeeld voor de belaging van Songul Koç, een van de slachtoffers van Hans Van Themsche. De journaliste deed zich voor als familielid van Koç om binnen te geraken op de spoedafdeling van het ziekenhuis waar Van Themsches slachtoffer werd verzorgd.

Voor Songuls advocaat Jos Vander Velpen "geeft het vonnis duidelijk aan dat er grenzen zijn aan de achtervolgingsjournalistiek van sommige paparazzi".

Vlaams-Nederlandse Journalistenuitwisseling 2009

Twee maanden te gast bij een Nederlandse krant, tijdschrift, radio, televisie of persbureau

Periode: 5 oktober - 26 november 2009

Beurs: 3.000 euro

Voor de zevende keer hebben zes Vlaamse journalisten de kans om deel te nemen aan de Vlaams-Nederlandse Journalistenuitwisseling (VNJU). Het verblijf bij een Nederlands medium duurt twee maanden, van maandag 5 oktober tot en met donderdag 26 november 2009. Het kan gaan om een krant, tijdschrift, persbureau, radio- of tv-zender. Niets belet de uitgestuurde journalist om behalve voor het Nederlandse gastmedium ook nog voor het eigen Vlaamse medium te blijven schrijven of produceren. Het project wordt - wat de Vlaamse kant betreft - gefinancierd door de Vlaamse Overheid en georganiseerd door de VVJ.

Voorwaarden

Journalistiek talent, minstens 3 jaar journalistieke ervaring, internationaal georiënteerd en bijzondere interesse voor Nederland.

Beurs

Deelnemers krijgen een beurs van 3.000 euro voor het dekken van de reis- en verblijfskosten. (Van het gastmedium krijgt men geen vergoeding.)

Sollicitatie / deadline

Geïnteresseerden stellen een dossiertje samen met hun contactgegevens en een motivatiebrief. Er wordt van uitgegaan dat men - voor zover nodig - de gepaste toestemming om aan de uitwisseling deel te nemen heeft verkregen van zijn hoofdredactie.

Ze sturen dit tegen **ten laatste vrijdag 31 juli 2009** naar
VVJ - VNJU
Residence Palace blok C
Wetstraat 155
1040 Brussel
info@journalist.be

Beoordeling / verdere timing

Een onafhankelijke beoordelingscommissie zal begin augustus 2009 de gepaste selectie uitvoeren en met de geselecteerden overleggen over het gewenste gastmedium in Nederland.

Uitwisseling

Maandag 5 oktober - donderdag 26 november 2009

Een inleidend seminarie vindt plaats op donderdag 1 ('s avonds) en vrijdag 2 oktober (hele dag) in Brussel, een afsluitend seminarie wordt gehouden op donderdag 26 ('s avonds) en vrijdag 27 november (hele dag) in Den Haag.

Informatie en contact

VVJ - VNJU
Tel. 02/235.22.70
info@journalist.be

Vlaamse overheid

VLAAMSE
VERENIGING VAN
JOURNALISTEN